

[Jeppesen (Drusebjerg).]

ind paa Sagens Kærne, men anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds har Ordet med Ret til at tale fra sin Plads.

Schovelin: Dette Lovforslag fremtræder jo, som det nu foreligger, som en Overenskomst mellem alle 4 Partier, og jeg skal som Følge deraf ikke stemme imod det, men jeg vil ikke skjule for det høje Ting, at jeg fra mit nationaløkonomiske Standpunkt kun med største Betænkelighed ser, at Valutaordningen fortsættes. Da den vedtoges, skete det, i hvert Fald fra vor Side, under to Forudsætninger. Den ene var, at man i Kraft af denne Valutaordning kunde gennemføre en handelspolitisk Regulering af Indførselen, og den anden — og det var et ligefremt Løfte fra den højtærede Minister —, at der samtidig skulde ske en Kreditlempning. Begge disse Forudsætninger er i det væsentlige bristet; det er ikke lykkedes Valutaordningen tilstrækkelig effektivt at gennemføre det handelspolitiske Formaal, og hvad Kreditlempningen angaar, maa man sige, at vi i den forløbne Tid faktisk her i Landet igennem Kreditrestriktioner har været inde i en Deflationsperiode, og under en Krise, hvis Signatur er lave og faldende Priser, er der intet mere fordærveligt for et Samfund end en Nationalbankpolitik, der faktisk er en Deflationspolitik, som man kan læse sig det til af Seddelmængdens forskellige Tal. Det er mig selvfølgelig ikke ubekendt, at Nationalbanken nu i den aller sidste Tid gennem Cirkulærer har antydnet Muligheden af, at man vil slappe Baandene noget, men i saa Henseende synes det mig, at Nationalbanken har forpasset det psykologisk rigtige Øjeblik. Nu er Samfundet saa afslappet af den økonomiske Krise, der er en saadan Mangel paa Initiativ, en saadan Angst for at tage fat paa noget, at det virkelig gavnlige Øjeblik er passeret.

Hvad selve Valutaordningen angaar, nytter det ikke at skjule, at den faktisk har været en Fiasko. Vi er oprindelig gaaet ind paa den som et Eksperiment. Det maa siges, at dette Eksperiment er mislykket, og det er ikke saa underligt, thi

hvad man før havde en hel Stand til, Handelsstanden, Importørerne og Pengeinstitutterne, skal nu besørges af et Kontor, hvor der sidder nogle uøvede Herrer og Damer, der naturligvis drukner i de Hundredtusinder af Ekspeditioner, som Importen viser sig at omfatte. Og det mærkeligste ved den nuværende Ordning turde vel være Valutanoteringen — hvis der overhovedet tør tales om en Valutanotering i Forbindelse med, hvad der paa dette Omraade sker her i Landet. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) talte om, at vi dog gerne skulde have et fast Holdepunkt. Det vilde jo være yndigt, hvis vi havde en Nationalbank, der kunde hævde et fast Holdepunkt, men som det rigtigt er blevet sagt, i Stedet for har man en sort Tavle, paa hvilken man skriver 18,16, og saa regner man ud derefter, hvordan det hele ellers saadan kan passe. Nej, denne stive Kurs har intet at gøre med Valutanotering. Hvis vort største Eksportørerhverv — derigennem ogsaa de øvrige Eksportørerhverv, men det, som interesserer os i første Række her i Landet, er Landbruget — faar mindre for sine Sterlingdeviser, end det burde have, er det for det første simpelt hen grundlovsstridigt, og for det andet — jeg siger, hvis det er Tilfældet — en Dødssynd mod Landbruget i dette Øjeblik. Man kan ikke under de nuværende Forhold se, om det er Tilfældet. Hvorfor? Fordi den nuværende Valutaordning er en Dølgjelm, for at bruge et bekendt Udtryk fra Wagner, en „Tarnhelm“, Dølgjelm, i Skjul af hvilken man ikke ved Besked om noget som helst. Man taler om fri Valutahandel, som om det var noget rent barbarisk, man ikke kunde udsætte Verden for, og saa har vi i en Menneskealder haft fri Valutahandel, og den har paa den mest vidunderlige Maade ordnet Forholdene. Men hvis vi havde fri Valutahandel, vilde det danske Landbrug faa betydeligt mere hjem for sine Sterling, derpaa tyder de svenske og norske Noteringer, og saa, gentager jeg, er det en Dødssynd, der i Øjeblikket begaas mod det danske Landbrug.

Det er forbløffende at høre, at dette Lovforslag motiveres med, at der skal skaffes Ro. Egentlig vilde man allerhelst, saa vidt jeg forstod den højtærede Handels-